

anstalter, saaledes som ogsaa under de tidligere Forhandlinger herom paa Rigsdagen gjentagne Gange fra alle Sider indrømmet at være det Rigtigste, og da vel Tiden nu, efter at samtlige de nævnte Anstalter deels ere, deels i den nærmeste Tid vilde blive fuldstændigen organiserede, er kommen til at fornye Forhandlingerne derom med Staden Kjøbenhavn og at bringe dem til en Afgjørelse, vilde det ikke være hensigtsmæssigt for et kortere Tidsrum's Skyld at opstille nye Ligningsnormer. Hertil kommer, at andre Regler allerede ere gjældende for Jylland, og at, hvis en Forandring skulde gjøres, vilde det være rigtigt, at en for alle Landsdelene (med Undtagelse af Kjøbenhavn) almindelig Lov blev forberedt af Regjeringen og forelagt Rigsdagen.

Lovforslaget har derhos bestemt, at de samme Regler skulle komme til Anvendelse paa de Anstalter for Uhelbredelige, der ere paabegyndte eller paatænkte for Jylland og Østifterne, men, da der endnu vil hengaa nogen Tid, inden der vil blive Spørgsmaal om Ligningen af Bidrag til deres aarlige Udgifter, og da der endnu mangler Lovhjemmel til Oprettelse af en saadan Anstalt for Østifterne (Skjøndt Loven af 20de August 1853 § 1 forudsætter, at man i Tiden vil bestemme sig til at anlægge en saadan Anstalt), og da det kan have sin Nytte, at der, hvis Anstalterne skulle vedblive at være prøvindsstille, ikke mangler Rigsdagen Leilighed til at vende tilbage til Overveielser af Ligningsreglerne, saa antage vi, at det vilde være rettest ikke for Tiden at tage Hensyn til disse endnu ikke i Kraft traadte Anstalter.

Vi bemærke endnu, at Folkemængden ifølge Folketællingen den 1ste Februar 1855 udgjorde:

I Østifternes Kjøbstæder (Kjøbenhavn og Bornholms Kjøbstæder fraregnede) 94,640 og paa Landet i Østifterne med Tillæg af Bornholms Kjøbstæder . . . 615,382 hvilket paa det Nærmeste svarer til Forholdet 1 til 6½, hvorefter det rigtige Ligningsforhold

vilde være $\frac{2}{15}$ for Kjøbstæderne og $\frac{13}{15}$ for Landet.

Underledes stiller Forholdet sig i Jylland, hvor Kjøbstadbefolkningen udgjorde . 80,293, Landbefolkningen . . . . . 565,944, og hvor Afvigelsen fra Forholdet 1 til 7 saaledes ikke er betydelig.

Da der saaledes ikke er nogen Grund til at forandre det for Jylland bestemte Forhold, og da Forskjellen for Østifternes Landsdistricter vil være høist ubetydelig (ved en aarlig Ligning af 20,000 Rd. kun 166 Rd. 2 Mk. mere, end de egentlig skulde bære) finde vi, at det indtil videre hellere bør blive ved det for Jylland og ved Anlægget af Anstalten i Østifterne bestemte Forhold.

Herefter maae vi saaledes anbefale § 1 til Vedtagelse og indstille, at § 3 bortfalder.

II. Et andet Punkt, der tilsigtes ordnet ved Lovforslaget, er Bevillingsmyndigheden for de omhandlede Anstalter, og det foreslaaes deri, at denne overdrages Justitsministeriet med Afgang for Rigsdagen til at kontrollere samme ved Fremlæggelsen af aarlige Beretninger og Regnskaber. Hidtil har Rigsdagen havt den bevilligende Myndighed for disse Anstalter, og da de nu omfatte hele Riget med Undtagelse af Kjøbenhavn (i hvilken Henseende det fortjener at bemærkes, at ifølge nylig udfærdigede Bekfendtgjørelser, er Betalingen for Patienter fra alle Kongeriget's Landsdele eens i begge Anstalter, undtagen hvad uformuende Patienter angaaer), og da Udgiften til, (at deres provindsielle Charakter ganske kan ophøre, ikke endnu bør opgives, synes det ikke i sig urigtigt, at Rigsdagen beholder denne Bevillingsmyndighed. Ogsaa ved andre Leiligheder har Rigsdagen udøvet sin Myndighed med Hensyn til Udgifter, der idetmindste tildeels skulle bæres kun af enkelte Dele af Landet, f. Ex. Udgifterne ved